

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Pászti-Nagy Anrás ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Nemess Livia pártfogó ügyvéd által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen 6.600.000 Ft megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2006. december 5. napján kelt, 5.P.20.141/2004/8. szám alatti ítélete ellen az alperes által 9. és 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett részét részben megváltoztatja és az alperes terhére megállapított marasztalási összeget 4.443.024 (Négymillió-négyszáznegyvenháromezer-huszonnégy) Ft-ra és ennek 2001. április 1-jétől december 31-éig járó évi 20 %-os, 2002. január 1-jétől 2004. december 31-éig járó évi 11 %-os, 2005. január 1-jétől a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatra leszállítja.

Az első fokú ítéletnek a ... Bt. elleni behajthatatlanság esetén az alperes által fizetendő, 1.200.000 (Egymillió-kettőszázezer) Ft után fizetendő kamat mértékét 2000. április 1-jétől 2001. december 31-éig évi 20 %, 2002. január 1-jétől 2004. december 31-éig évi 11 %, 2005. január 1-jétől a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékben állapítja meg.

Az első fokú ítéletnek a perköltségre vonatkozó rendelkezését az illetékviselésre vonatkozó részében megváltoztatja és a felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 396.000 (Háromszázkilencvenhatezer) Ft kereseti illetékből 338.600 (Háromszázharmincnolcezer-hatszáz) Ft-ot az alperes, 57.400 (Ötvenhétezer-négyszáz) Ft-ot a felperes köteles az államnak külön felhívásra megfizetni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az alperesnek a fellebbezési eljárásra biztosított költségmentessége folytán le nem rótt 360.000 (Háromszázhatvanezer) Ft fellebbezési illetékből 21.400

(Huszonegyezer-négyszáz) Ft-ot a felperes köteles az államnak külön felhívásra megfizetni, az ezt meghaladó 338.600 (Háromszázharmincnyolcezer-hatszáz) Ft illetéket az állam viseli.

A bíróság a másodfokú eljárásban pártfogó ügyvédként kirendelt dr. Nemess Livia ügyvéd munkadíját 12.000 (Tizenkettőezer) Ft-ban, az azután járó forgalmi adót 2.400 (Kettőezer-négyszáz) Ft-ban, a teljes díját 14.400 (Tizennégyezer-négyszáz) Ft-ban állapítja meg és azt figyelemmel az alperes költségmentességére az állam viseli. Ehhez képest felhívja a Fővárosi Ítéltábla Gazdasági Hivatalát, hogy a díjat a költségmentes ellátmány terhére a pártfogó ügyvéd részére utalja ki.

Kötelezi az alperest arra is, hogy a felperes részére 15 nap alatt 150.000 (Százötvenezer) Ft fellebbezési eljárási költséget fizessen meg.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság az alperest 4.800.000 Ft és ennek 2001. április 1-jétől járó törvényes kamatai megfizetésére, valamint perköltség viselésre kötelezte. Ezt meghaladóan kötelezte az alperest a ... Bt. elleni behajthatatlanság eseteire 1.200.000 Ft és ennek 2000. április 1. napjától járó törvényes kamatai megfizetésére, valamint 288.000 Ft le nem rótt kereseti illeték viselésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletének tényállásában megállapította, hogy a felperesi jogelőd és az alperes, valamint az alperes által vezetett ... Bt. között több jogügylet is létrejött. A felperes testvére részben építési vállalkozási szerződést kötött az alperesi Bt-vel 1999. szeptember 24-én, részben pedig kölcsönt is adott az alperesnek, majd pedig egy közös vállalkozás létrehozása érdekében kft. alapítására, valamint kisteherautó lízingelésére is adott kölcsön az alperesnek nagyobb pénzösszeget.

Az építési szerződésben a felperesi jogelőd és az alperesi Bt. abban állapodtak meg, hogy a Bt. vállalta a felperesi jogelőd tulajdonában álló és a keresetlevélben megjelölt mányi ingatlan beépítési tervének az elkészítését és megépítését 1.800.000 Ft ellenében, amelynek a kifizetésére a felperesi jogelőd akként vállalt kötelezettséget, hogy 600.000 Ft-ot a szerződés aláírásakor fizet meg, illetőleg további 600.000 Ft-ot a szerkezetkész állapot létrehozásakor és 600.000 Ft-ot pedig a kulcsrakész kivitelezéskor.

Az nem volt vitás a peres felek között, hogy a szerződéskötéssel egyidejűleg az alperesi Bt-nek a felperesi jogelőd 600.000 Ft-ot kifizetett, majd még további 300.000 Ft-ot fizetett ki ezen építési szerződés alapján október 3-án a felperesi jogelőd az alperesi Bt-nek.

Ugyanakkor az alperesnek kölcsön jogcímén 2000. március 9-én 500.000 Ft-ot adott át azzal, hogy törlesztés 2000. április 10-éig történik, vagy a kft-ben beszámításra kerül. Ezt követően 2000. március 20-án 4.000.000 Ft-ot adott át a felperesi jogelőd az alperesnek kft. alapítása céljából, a kft. azonban megalapításra nem került a törzstőke befizetésének hiányában.

A felek között elszámolási vita keletkezett, emiatt a felperesi jogelőd fizetési meghagyással 1.800.000 Ft erejéig követeléssel élt az alperesi Bt. ellen, amely fizetési meghagyás ellentmondás hiányában jogerőssé vált. Jelen perben a felperes a felperesi jogelőd engedményező nyilatkozata alapján érvényesített igényt az alperessel szemben és ugyancsak fizetési meghagyással 6.600.000 Ft megfizetésére kérte kötelezni az alperest, mivel előadása az volt, hogy semmilyen ellenszolgáltatást nem teljesített, a kft. nem alakult meg és a kisteherautót pedig az alperes nem rendelte meg. Ezen követelésében érvényesítette a felperesi jogelőd által a ... Bt. ellen jogerős fizetési meghagyással érvényesített összeget is, mivel álláspontja az volt, hogy a Bt. fizetéseképtelenség miatt felszámolásra került és a követelés behajthatatlan.

Az elsőfokú bíróság a felperesi előadás, valamint a kihallgatott tanúk vallomása alapján állapította meg tényállásában, hogy az alperesi Bt. milyen munkákat végzett a Domaháza utcában lévő ingatlanon, és pedig azt, hogy ezen ingatlan külső pucolását kezdte el az alperesi Bt., de azt abbahagyta, a későbbiekben a belső befejezési, festési, burkolási munkálatokat mások, ismerősök végezték. A mányi ingatlanon pedig az alperes egy 5x8 m²-es ház terveit engedélyeztette, ezt ki is fizette, ennek a háznak az alapjait megcsinálták és mintegy méter magasságig felfalazták. A további munkálatokat már nem az alperes, illetőleg az érdekeltségi körébe tartozó Bt. végezte. Ugyanezen az ingatlanon az alperes egy 9x21 m²-es istálló terveit rendelte meg, de a tervezési díjat már a felperes fizette meg. Az alperes a falak alapjait ásta ki és létrehozta az istálló alapját. Az itt lévő ingatlanon egy lényegében már összedőlt épület is volt, amelynek bontását ugyancsak az alperes végezte.

Az elsőfokú bíróság nem fogadta el az alperes azon védekezését, hogy a mányi ingatlanon 3.850.000 Ft értékű munkát végzett és nem fogadta el az alperes további kiadásokra történő elszámolását sem. Azt az alperes sem tette vitássá, hogy 5.400.000 Ft-ot a felperesi jogelődtől átvett. Az elsőfokú bíróság álláspontja az volt, hogy az alperest terhelte annak a bizonyítása, hogy ilyen értékben építési munkát végzett. Ezen bizonyítási tehernek azonban az alperes eleget tenni nem tudott, mert az általa hivatkozott állításokat és kifizetéseket a perben bizonyítani nem tudta, s többszöri felhívás ellenére sem jelentette be a tanúk nevét és idézhető címét. Mivel pedig az általa elvégzett munkálatokat bizonyítani nem tudta, ezért szakértő kirendelésére sem kerülhetett még sor. A felperesi előadást elfogadva azt állapította meg, hogy az alperes által elvégzett munkák értéke 1999. évi árszinten mindösszesen 600.000 Ft volt. Ezért az elsőfokú bíróság az alperes által átvett 5.400.000 Ft-ból levonásba helyezte a 600.000 Ft-ot és így a fennmaradó 4.800.000

Ft megfizetésére kötelezte az alperest a Ptk. 361. §-a alapján. Ugyanakkor a Gt. 90. §-a alapján ha a Bt. elleni követelés behajthatatlan, úgy a beltagnak kell a tartozásért helytállnia. Mivel a felperesi jogelőd által indított fizetési meghagyásos ügyben az alperes beltagnaként nem volt megjelölve, így a bíróság az alperesnek a Bt-vel szembeni követelés behajthatatlansága esetén a marasztalását jelen ítéletében mondta ki. Erre tekintettel rendelkezett a már fentebb írtak szerint.

Az ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel.

Fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését kérte és bizonyítási indítványt terjesztett elő az általa elvégzett munkálatokra, s arra, hogy a felvett összegért a felperesi jogelőd számára a munkát elvégezte.

A fellebbezés csupán kisebb részben az alábbiak szerint alapos:

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, jogi okfejtése is helytálló volt, az elszámolást azonban kisebb részben tévesen ejtette meg, ezért az ítélete sem volt teljes egészében megalapozott.

Helytállóan rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy az alperes, illetőleg az alperesi Bt. a felperesi jogelőddel több szerződést kötött és ennek keretében különböző összegeket vett fel. Helytállóan állapította meg azt is az elsőfokú bíróság, hogy a felperesi jogelőd az alperesi Bt. ellen 1.800.000 Ft megfizetése iránt fizetési meghagyással élt és ezen fizetési meghagyás jogerőre emelkedett. A periratok alapján helyes volt azon megállapítása is az elsőfokú bíróságnak, hogy az alperes saját személyében kölcsön jogcímén a felperesi jogelődtől 2000. március 9-én 500.000 Ft-ot vett át, illetőleg kft. alapítása céljára 4.000.000 Ft-ot fizetett a felperesi jogelőd az alperesnek 2000. március 20-án.

Az alperes sem tette vitássá, hogy a kft. nem jött létre a törzstőke befizetésének hiánya miatt. A felperesi keresettel szemben csupán azzal védekezett, hogy 5.400.000 Ft-ot vett át mindösszesen a felperesi jogelődtől, de ennek fejében a felperesi jogelőd részére a munkákat el is végezte. A periratok között 7. sorszám alatt részletezte az alperes, hogy milyen munkálatokat végzett a felperesek Domaháza úti ingatlanán, illetve a mányoki ingatlanon és milyen egyéb kiadásai voltak. Így a Domaháza úti ingatlanon mindösszesen 570.000 Ft értékű munkavégzést állított, majd ugyanitt a hátsó épületnél 340.000 Ft összegű munkavégzést jelölt meg, míg a mányoki ingatlanon 3.850.000 Ft-ra tette az ott elvégzett munkálatokat. A mányoki telekvásárlás jogcímén pedig további 250.000, illetőleg 440.000 Ft kiadása volt. 250.000 Ft-ot jelölt meg a ló vásárlása címén, valamint 56.976 Ft telefonköltséget, amelyet a felperes helyett fizetett ki.

Az elsőfokú bíróság ezen alperesi kiadásokat nem látta igazoltnak, mert az alperes az általa állított munkákat, illetőleg kiadásokat nem igazolta. E körben részben téves volt az elsőfokú bíróság elszámolása, mert bár a felperesi jogelőd az alperes által elvégzett munkákat 600.000 Ft-ban elismerte és az elsőfokú bíróság ezt figyelembe

is vette, azonban a felperes a 7/F/1. szám alatti beadványában nem vitatta, hogy a felperesi jogelőd telefonszámláját az alperes fizette ki és átutalt részére 20.000 Ft-ot is. Az elsőfokú bíróság ezen utóbbi költséget elmulasztotta az alperes javára elszámolni.

Téves volt az elsőfokú bíróság elszámolási rendje akkor is, amikor az alperes, illetőleg az alperesi Bt. által átvett összegeket az alperes terhén számolta el, illetőleg az alperesi Bt. által végzett munkákat az alperes által átvett és vissza nem fizetett kölcsön összegéből helyezte levonásba.

A periratok tartalma alapján az volt megállapítható, hogy az alperes saját személyében mindösszesen 4.500.000 Ft-ot vett fel a felperesi jogelődtől. Ebből kizárólag a felperes által sem vitatott és felperesi jogelőd helyett kifizetett telefonszámla költsége vonható le. Ezt az alperes 56.976 Ft-ban jelölte meg és ezt felperes vitássá sem tette, ezért az alperes az általa átvett összegből 4.443.024 Ft visszafizetésével tartozik.

A ... Bt. által elvégzett munkálatok körében helytálló volt az elsőfokú bíróság álláspontja, hogy az alperesen volt a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a bizonyítási teher, így az alperest terhelte annak a bizonyítása, hogy az általa a fentiekben felsorolt munkálatokat a felperesi jogelőd részére az általa megjelölt összegben, értékben elvégezte. Az alperes mindezeket azonban nem bizonyította.

A fellebbezésében terjesztett elő alperes tanúbizonyítási indítványt az általa elvégzett munkák igazolására. A Pp. 235. § (1) bekezdés második fordulata alapján a fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előterjesztésére akkor kerülhet sor, ha az új tény vagy az új bizonyíték az első fokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, feltéve, hogy az - elbírálása esetén - reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna.

Az alperes már az ellentmondásában bejelentette, hogy az általa elvégzett munkákat számlákkal és tanúkkal tudja bizonyítani. Az elsőfokú bíróság többszöri felhívására (3, 6, 7. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv) bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, számlákat nem csatolt, a bejelentett tanúk idézhető lakcímét nem közölte, így a fellebbezési eljárásban az általa hivatkozott bizonyítási indítvány teljesítésének a fenti jogszabályi rendelkezések alapján nincs helye.

Ily módon helytálló volt az elsőfokú bíróság azon álláspontja, hogy a felperesi elismerés alapján az alperesi Bt. által elvégzett munkákat 600.000 Ft összegben fogadta el. Téves volt azonban azon elszámolása a fentebb írtak szerint, hogy az alperes és az alperesi Bt. által átvett pénzösszegeket összeszámolta és ebből helyezte levonásba az alperesi Bt. által elvégzett munkákat. A jogerős fizetési meghagyásban foglaltak szerint a felperesi jogelőd az alperesi ... Bt.-vel szemben 1.800.000 Ft követelést érvényesített az építési szerződés alapján.

A fentebb írtak szerint, jelen perben lefolytatott bizonyítás adatai alapján a ... Bt. által elvégzett munkák értéke 600.000 Ft összeget tett ki, így ezen összegből kell az alperesi Bt. által elvégzett munkákat levonásba helyezni és a különbözetként mutatkozó 1.200.000 Ft erejéig áll fenn az alperes mögöttes felelőssége a Bt-vel szembeni követelés behajthatatlansága esetén.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az alperes marasztalását, figyelemmel az általa, saját személyében átvett összegre, valamint ebből a felperes által sem vitásan kifizetett telefonköltségre, a fentebb már írtak szerint 4.443.024 Ft-ra leszállította. Ugyancsak a fentebb kifejtett indokok alapján pedig az alperes mögöttes felelősségét a ... Bt. elleni behajthatatlanság esetére az elsőfokú bíróság által megállapított 1.200.000 Ft-tal egyezően fogadta el.

Téves volt ugyanakkor az elsőfokú bíróság kamatra vonatkozó rendelkezése akkor, amikor csupán akként rendelkezett, hogy az alperes a marasztalási összegek után a törvényes mértékű kamatot köteles megfizetni. Az elsőfokú bíróság ezen ítéleti rendelkezése a késedelmi kamat mértékének megállapítása nélkül végrehajthatatlan. Ezért a másodfokú bíróság mind az alperest közvetlenül terhelő marasztalási összeg után, mind pedig az alperes mögöttes felelőssége esetére megállapított marasztalási összeg után a késedelmi kamat mértékét a Ptk. 301. § (1) bekezdése alapján állapította meg, figyelembe véve a Ptk. ezen rendelkezésének módosításáról szóló jogszabályi rendelkezéseket is.

Téves volt az elsőfokú bíróságnak az illetékfizetésre vonatkozó kötelezése is. A felperes által érvényesített követelés legmagasabb összege 6.600.000 Ft volt, az ezután fizetendő illeték mértéke pedig 396.000 Ft. Figyelemmel a pervesztesség-pernyertesség arányára, a másodfokú bíróság az alperes által fizetendő illeték összegét 338.600 Ft-ban, míg a felperes által fizetendő illeték összegét 57.400 Ft-ban állapította meg.

Mindezen helyesbítésekre és kiegészítésekre is tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a rendelkező rész szerint változtatta meg.

Mivel az alperes fellebbezése csupán kisebb részben volt sikeres, ezért a másodfokú bíróság az alperes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illeték viseléséről a 6/1986.(VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) és (2) bekezdése, valamint 14. §-ára is figyelemmel, a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján rendelkezett. Ugyancsak a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján rendelkezett az alperest terhelő fellebbezési eljárási költség megfizetéséről is. A pártfogó ügyvéd díjáról pedig a többször módosított 7/2002.(III. 30.) IM rendelet szerint rendelkezett.

, 2007. október 26.

. Kovács László s.k.
a tanács elnöke

Ráczné dr. Gohér Angyalka s.k.
előadó bíró

. Pestovics Ilona s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő